

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

15 iulie 2021 *

„Recurs – Uniune bancară – Mecanismul unic de rezoluție (MUR) – Fondul unic de rezoluție (FUR) – Calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2017 – Autentificarea unei decizii a Comitetului unic de rezoluție (SRB) – Obligația de motivare – Date confidențiale – Legalitatea Regulamentului delegat (UE) 2015/63”

În cauzele conexe C-584/20 P și C-621/20 P,

având ca obiect două recursuri formulate în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introduse la 6 și, respectiv, la 20 noiembrie 2020,

Comisia Europeană, reprezentată de D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci și A. Steiblyté, în calitate de agenți,

recurentă în cauza C-584/20 P,

susținută de:

Regatul Spaniei, reprezentat de J. Rodríguez de la Rúa Puig, în calitate de agent,

intervenient în recurs,

celelalte părți din procedură fiind:

Landesbank Baden-Württemberg, cu sediul în Stuttgart (Germania), reprezentată de H. Berger și M. Weber, Rechtsanwälte,

reclamantă în primă instanță,

susținută de:

Fédération bancaire française, cu sediul în Paris (Franța), reprezentată de A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi și M. Dalon, avocats,

intervenientă în recurs,

Comitetul unic de rezoluție (SRB), reprezentat de K.-P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin și H. Ehlers, în calitate de agenți, asistați de H.-G. Kamann și P. Gey, Rechtsanwälte, și F. Louis, avocat,

* Limba de procedură: germana.

pârât în primă instanță,

și

Comitetul unic de rezoluție (SRB), reprezentat de K.-P. Wojcik, P. A. Messina, J. Kerlin și H. Ehlers, în calitate de agenți, asistați de H.-G. Kamann și P. Gey, Rechtsanwälte, și F. Louis, avocat,

recurent în cauza C-621/20 P,

susținut de:

Regatul Spaniei, reprezentat de J. Rodríguez de la Rúa Puig, în calitate de agent,

intervenient în recurs,

celelalte părți din procedură fiind:

Landesbank Baden-Württemberg, cu sediul în Stuttgart (Germania), reprezentată de H. Berger și M. Weber, Rechtsanwälte,

reclamantă în primă instanță,

susținută de:

Fédération bancaire française, cu sediul în Paris (Franța), reprezentată de A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi și M. Dalon, avocats,

intervenientă în recurs,

Comisia Europeană, reprezentată de D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, V. Di Bucci și A. Steiblytė, în calitate de agenți,

intervenientă în primă instanță,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, doamna R. Silva de Lapuerta, vicepreședintă, domnii J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, M. Ilešič, L. Bay Larsen (raportor), A. Kumin și N. Wahl, președinți de cameră, domnii T. von Danwitz, M. Safjan, C. Lycourgos, I. Jarukaitis și N. Jääskinen și doamna I. Ziemele, judecători,

avocat general: domnul J. Richard de la Tour,

grefier: domnul D. Dittert, șef de unitate,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 23 martie 2021,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 27 aprilie 2021,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursurile formulate, Comisia Europeană și, respectiv, Comitetul unic de rezoluție (SRB) solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 23 septembrie 2020, Landesbank Baden-Württemberg/SRB (T-411/17, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2020:435), prin care s-a anulat decizia SRB din sesiunea sa executivă din 11 aprilie 2017 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2017 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2017/05) (denumită în continuare „decizia în litigiu”) în măsura în care privește Landesbank Baden-Württemberg.

Cadrul juridic

Directiva 2014/59/UE

- 2 Considerentele (105)-(107) ale Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190) au următorul cuprins:
 - „(105) În principiu, contribuțiile ar trebui colectate din sectorul financiar înaintea oricărei operațiuni de rezoluție și independent de aceasta. Atunci când finanțarea prealabilă este insuficientă pentru acoperirea pierderilor sau a costurilor suportate prin recurgerea la mecanisme de finanțare, ar trebui colectate contribuții suplimentare pentru acoperirea costurilor sau a pierderilor suplimentare.
 - (106) Pentru a atinge o masă critică și pentru a evita efectele prociclice care ar putea apărea în caz de criză sistemică, dacă mecanismele de finanțare ar fi alimentate exclusiv prin contribuții *ex post*, este indispensabil ca mijloacele financiare *ex ante* disponibile ale mecanismelor de finanțare naționale să se cifreze cel puțin la un anumit nivel-țintă minim.
 - (107) Pentru a asigura un calcul corect al contribuțiilor și a oferi stimulente pentru funcționarea în conformitate cu un model mai puțin riscant, contribuțiile la mecanismele de finanțare naționale ar trebui să țină seama de gradul de risc pentru credite, lichidități și piață la care sunt expuse instituțiile.”
- 3 Articolul 102 alineatul (1) din această directivă precizează:

„Statele membre se asigură că, până la 31 decembrie 2024, mijloacele financiare disponibile ale propriilor mecanisme de finanțare se ridică la cel puțin 1 % din suma depozitelor acoperite ale tuturor instituțiilor autorizate pe propriul teritoriu. Statele membre pot stabili niveluri-țintă superioare acestei valori.”

4 Articolul 103 din aceeași directivă prevede:

„(1) Pentru a atinge nivelul-țintă menționat la articolul 102, statele membre se asigură că respectivele contribuții sunt percepute cel puțin anual de la instituțiile autorizate pe teritoriul lor, inclusiv de la sucursalele din Uniune.

(2) Contribuția fiecărei instituții se determină ca raport între valoarea pasivelor sale (cu excepția fondurilor proprii) minus depozitele acoperite și valoarea pasivelor agregate (cu excepția fondurilor proprii) minus depozitele acoperite, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul statului membru.

Aceste contribuții se ajustează proporțional cu profilul de risc al instituțiilor conform criteriilor adoptate în temeiul alineatului (7) din prezentul articol.

[...]

(7) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 115 pentru a specifica noțiunea de ajustare a contribuțiilor proporțional cu profilul de risc al instituțiilor, menționată la alineatul (2) de la prezentul articol, ținând seama de toate elementele următoare:

- (a) expunerea la risc a instituției, inclusiv importanța activităților sale de tranzacționare, expunerile sale extrabilanțiere și gradul său de îndatorare;
- (b) stabilitatea și diversitatea surselor de finanțare ale societății și ale activelor foarte lichide, negrevate;
- (c) situația financiară a instituției;
- (d) probabilitatea ca instituția să fie supusă unei proceduri de rezoluție;
- (e) măsura în care instituția a beneficiat în trecut de sprijin financiar public extraordinar;
- (f) complexitatea structurii instituției și posibilitățile de soluționare ale acesteia;
- (g) importanța instituției pentru stabilitatea sistemului financiar sau a economiei unuia sau mai multor state membre sau a Uniunii;
- (h) faptul că instituția face parte dintr-un [sistem instituțional de protecție (SIP)].”

Regulamentul (UE) nr. 806/2014

- 5 Considerentul (41) al Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1) prevede:

„În lumina sarcinilor [SRB] și a obiectivelor rezoluției, printre care se numără și protejarea fondurilor publice, funcționarea [Mecanismului unic de rezoluție (MUR)] ar trebui să fie finanțată din contribuții plătite de instituțiile cu sediul în statele membre participante.”

- 6 Articolul 69 alineatul (1) din acest regulament prevede:

„Până la sfârșitul unei perioade inițiale de opt ani de la data de 1 ianuarie 2016 [...], mijloacele financiare disponibile ale [Fondului unic de rezoluție (FUR)] ajung la cel puțin 1 % din quantumul depozitelor garantate ale tuturor instituțiilor de credit autorizate în toate statele membre participante.”

- 7 Articolul 70 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat prevede:

„(1) Contribuția individuală a fiecărei instituții se percepe cel puțin anual și se calculează proporțional cu quantumul total al pasivelor sale, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele agregate ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate.

(2) [SRB] calculează în fiecare an, după consultarea [Băncii Centrale Europene (BCE)] sau a autorității naționale competente și în strânsă cooperare cu autoritățile naționale de rezoluție, contribuțiile individuale pentru a se asigura că contribuțiile datorate de toate instituțiile autorizate de pe teritoriul tuturor statelor membre participante nu depășesc 12,5 % din nivelul-țintă.

În fiecare an, calculul contribuțiilor pentru instituțiile individuale se bazează pe:

- (a) o contribuție forfetară, proporțională cu quantumul pasivelor unei instituții cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, raportată la pasivele totale cu excepția fondurilor proprii și a depozitelor garantate, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul statelor membre participante și
- (b) o contribuție ajustată la risc, bazată pe criteriile prevăzute la articolul 103 alineatul (7) din Directiva [2014/59], ținând cont de principiul proporționalității, fără a crea distorsiuni între structurile din sectoarele bancare ale statelor membre.

Raportul dintre contribuția forfetară și contribuțiile ajustate la risc ține seama de o distribuție echilibrată a contribuțiilor între diferitele tipuri de bănci.

[...]”

- 8 Articolul 88 alineatul (1) din același regulament are următorul cuprins:

„Membrii [SRB], vicepreședintele, [...] personalul [SRB] și membrii personalului care participă la schimburi cu statele membre participante sau sunt detașați de aceste state și îndeplinesc îndatoriri în materie de rezoluție au obligația de a respecta cerințele referitoare la secretul profesional, în temeiul articolului 339 [TFUE] și al dispozițiilor relevante din legislația Uniunii, chiar și după încetarea atribuțiilor lor. Acestora le este interzis, în special, să divulge informații confidențiale, primite în cursul activităților lor profesionale sau din partea unei autorități competente sau a unei autorități de rezoluție în legătură cu atribuțiile pe care le exercită în temeiul prezentului regulament, oricărei persoane sau autorități, cu excepția cazului în care acest lucru face parte din atribuțiile lor în temeiul prezentului regulament sau într-o formă sintetizată sau colectivă, astfel încât entitățile menționate la articolul 2 să nu poată fi identificate, sau cu consimțământul expres și prealabil al autorității sau al entității care a furnizat informațiile.

Informațiile care fac obiectul cerințelor privind secretul profesional nu pot fi comunicate niciunei entități publice sau private, exceptând cazurile în care furnizarea informațiilor este necesară în proceduri judiciare.”

Regulamentul delegat (UE) 2015/63

- 9 Articolul 4 din Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile *ex ante* la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44) precizează:

„(1) Autoritățile de rezoluție stabilesc contribuțiile anuale care trebuie plătite de fiecare instituție în funcție de profilul său de risc, pe baza informațiilor furnizate de instituție [...] și prin aplicarea metodologiei prevăzute în prezenta secțiune.

(2) Autoritatea de rezoluție stabilește quantumul contribuției anuale menționate la alineatul (1) pe baza nivelului-țintă anual al mecanismului de finanțare a rezoluției, având în vedere nivelul-țintă ce trebuie atins până la 31 decembrie 2024, în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) din Directiva [2014/59], precum și pe baza quantumului mediu, calculat trimestrial, al depozitelor acoperite în anul anterior ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul său.”

- 10 Articolul 5 din acest regulament delegat prevede principiile ajustării pentru risc a contribuției anuale de bază.
- 11 Articolul 6 din regulamentul delegat menționat definește pilonii și indicatorii de risc, a căror pondere relativă este stabilită la articolul 7 din același regulament delegat.
- 12 Articolul 9 din Regulamentul delegat 2015/63 prevede:

„(1) Autoritatea de rezoluție stabilește multiplicatorul de ajustare suplimentară pentru risc pentru fiecare instituție prin combinarea indicatorilor de risc menționați la articolul 6, în conformitate cu formula și cu procedurile prevăzute în anexa I.

(2) Fără a se aduce atingere articolului 10, contribuția anuală a fiecărei instituții se determină pentru fiecare perioadă de contribuție de către autoritatea de rezoluție prin înmulțirea contribuției anuale de bază cu multiplicatorul de ajustare suplimentară pentru risc, în conformitate cu formula și cu procedurile prevăzute în anexa I.

(3) Multiplicatorul de ajustare pentru risc este cuprins între 0,8 și 1,5.”

13 Articolul 13 alineatul (1) din acest regulament delegat prevede:

„Autoritatea de rezoluție notifică în fiecare an fiecărei instituții menționate la articolul 2 decizia de stabilire a contribuției anuale datorate de fiecare instituție cel târziu până la data de 1 mai.”

14 Anexa I la regulamentul delegat menționat este intitulată „Procedura de calcul al contribuțiilor anuale ale instituțiilor” și detaliază etapele care trebuie urmate de SRB la calcularea contribuțiilor *ex ante* la FUR.

Istoricul litigiului

15 Prin decizia în litigiu, SRB a decis cuantumul contribuțiilor *ex ante* la FUR pentru anul 2017, inclusiv cuantumul contribuției Landesbank Baden-Württemberg, o instituție de credit cu sediul în Germania.

16 Prin avizul de percepere din 21 aprilie 2017, primit de Landesbank Baden-Württemberg la 24 aprilie 2017, Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (Oficiul Federal pentru Stabilizarea Piețelor Financiare, Germania) a informat Landesbank Baden-Württemberg că SRB îi stabilise contribuția *ex ante* pentru anul 2017 la FUR și i-a indicat suma de plată la Restrukturierungsfonds (Fondul de restructurare, Germania). Două documente erau anexate la acest aviz de percepere, și anume o versiune în limba germană a textului deciziei în litigiu, fără anexa pe care acest text o menționează, și un document intitulat „Detalierea calculului (ajustat la risc): Contribuții *ex ante* la [FUR] pentru anul 2017” (denumite în continuare „anexa armonizată”).

Acțiunea în fața Tribunalului și hotărârea atacată

17 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 30 iunie 2017, Landesbank Baden-Württemberg a formulat o acțiune prin care a solicitat anularea deciziei în litigiu.

18 În susținerea acestei acțiuni, a invocat șase motive. Aceste motive se întemeiau, primul, pe o încălcare a articolului 296 TFUE și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) din cauza motivării insuficiente a deciziei în litigiu, al doilea, pe o încălcare a articolului 41 din cartă pentru motivul că Landesbank Baden-Württemberg nu a fost ascultată, al treilea, pe o încălcare a articolului 47 din cartă ca urmare a faptului că această decizie nu ar putea fi verificată, al patrulea, pe o încălcare a mai multor dispoziții de drept derivat și a articolelor 16 și 20 din cartă ca urmare a aplicării multiplicatorului pentru indicatorul „sistem instituțional de protecție”, al cincilea, pe o încălcare a articolului 16 din cartă și a principiului proporționalității ca urmare a aplicării multiplicatorului de ajustare în funcție de profilul de risc și, al șaselea, pe o nelegalitate a articolelor 4-7 și 9 din Regulamentul delegat 2015/63 și a anexei I la acest regulament delegat.

19 Prin decizia din 13 noiembrie 2017, a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor SRB formulată de Comisie.

- 20 Printr-o măsură de organizare a procedurii și trei ordonanțe privind măsuri de cercetare judecătorească, Tribunalul a invitat SRB să comunice mai multe informații, precum și mai multe documente, printre care o copie integrală a originalului deciziei în litigiu, însoțită de anexa la aceasta.
- 21 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a anulat decizia în litigiu în măsura în care privește Landesbank Baden-Württemberg și a statuat că efectele acestei decizii urmau să fie menținute timp de șase luni de la data la care această hotărâre rămâne definitivă.
- 22 În primul rând, Tribunalul a examinat din oficiu un motiv întemeiat pe lipsa autentificării deciziei în litigiu.
- 23 În această privință, Tribunalul a arătat la punctele 46 și 47 din hotărârea atacată că, deși SRB a prezentat o copie a versiunii semnate a textului deciziei în litigiu, precum și o copie a unei foi de parcurs referitoare la dosar, de asemenea semnată, acesta nu a prezentat nicio dovadă a autentificării anexei la această decizie, care constituia un element esențial al deciziei menționate. În special, Tribunalul a subliniat, la punctul 51 din hotărârea atacată, că SRB nu a dovedit că această anexă a fost semnată electronic.
- 24 La punctul 52 din hotărârea atacată, Tribunalul a afirmat că argumentul invocat de SRB în ședință, potrivit căruia anexa ar fi fost disponibilă într-un sistem de gestiune de documente denumit „Advanced Records System” (denumit în continuare „ARES”) la momentul semnării foii de parcurs, era nou și, așadar, inadmisibil, precum și, în orice caz, nedovedit. La punctul 53 din această hotărâre, Tribunalul a observat astfel că foaia de parcurs prezentată de SRB nu cuprindea niciun element care să dovedească temeinicia acestui argument sau care să permită stabilirea unei legături indisociabile între foaia menționată și un document prezent în sistemul ARES care ar corespunde anexei la decizia în litigiu.
- 25 În consecință, Tribunalul a statuat, la punctul 55 din hotărârea atacată, că cerința autentificării deciziei în litigiu nu era îndeplinită.
- 26 În al doilea rând, Tribunalul a considerat oportun, în interesul unei bune administrări a justiției, să examineze primul, al treilea și al șaselea motiv invocate de Landesbank Baden-Württemberg și a admis aceste motive.
- 27 *Primo*, Tribunalul a examinat respectarea obligației de motivare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă.
- 28 La punctele 95-98 din hotărârea atacată, Tribunalul a constatat că decizia în litigiu nu conținea aproape niciun element care să servească la calculul contribuției *ex ante* la FUR a Landesbank Baden-Württemberg pentru anul 2017 și că, deși anexa armonizată preciza alte elemente de calcul, aceasta nu conținea elemente suficiente pentru a verifica exactitatea contribuției respective. Tribunalul a statuat în special că acest document nu cuprindea niciun element care să se refere la celelalte instituții bancare vizate de calculul respectiv, deși, în special în temeiul articolelor 4-7 și 9 din Regulamentul delegat 2015/63, calculul contribuției amintite implica în egală măsură stabilirea unei proporții între cuantumul pasivului Landesbank Baden-Württemberg și pasivul total al celorlalte instituții, precum și o evaluare a profilului său de risc în raport cu profilurile de risc ale celorlalte instituții menționate.

- 29 În plus, Tribunalul a precizat, la punctele 100 și 102 din hotărârea atacată, că, având în vedere natura confidențială a datelor luate în considerare la calcularea contribuției *ex ante* la FUR a Landesbank Baden-Württemberg pentru anul 2017, modul de calcul al acesteia era intrinsec opac și aducea atingere posibilității de a contesta în mod util decizia în litigiu. Prin urmare, Tribunalul a apreciat, la punctul 109 din această hotărâre, că motivarea furnizată Landesbank Baden-Württemberg o plasa într-o situație în care nu era în măsură să știe dacă cuantumul acestei contribuții fusese calculat corect sau dacă trebuia să îl conteste în fața instanțelor Uniunii.
- 30 Tribunalul a dedus din aceasta, la punctul 110 din hotărârea atacată, că SRB a încălcat obligația de motivare.
- 31 *Secundo*, Tribunalul a arătat, la punctul 127 din această hotărâre, că posibilitatea Tribunalului de a solicita SRB să prezinte informații în vederea examinării legalității deciziei în litigiu nu putea modifica în speță constatarea unei încălcări a obligației de motivare și nici garanta respectarea dreptului Landesbank Baden-Württemberg la protecție jurisdicțională efectivă.
- 32 *Tertio*, Tribunalul s-a pronunțat cu privire la excepția de nelegalitate ridicată de Landesbank Baden-Württemberg.
- 33 În această privință, Tribunalul a considerat, la punctul 129 din hotărârea atacată, că opacitatea modului de calcul al contribuțiilor *ex ante* la FUR rezulta, cel puțin în parte, din Regulamentul delegat 2015/63. În consecință, Tribunalul a statuat, la punctul 141 din această hotărâre, că încălcarea obligației de motivare constatată în hotărârea menționată își avea cauza, în ceea ce privește partea din calculul contribuției *ex ante* referitoare la adaptarea în funcție de profilul de risc, în nelegalitatea articolelor 4-7 și 9 din Regulamentul delegat 2015/63, precum și a anexei I la acest regulament delegat.

Concluziile părților

- 34 Prin recursul formulat în cauza C-584/20 P, Comisia solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate și
 - obligarea Landesbank Baden-Württemberg la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs.
- 35 Prin recursul formulat în cauza C-621/20 P, SRB solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate;
 - respingerea cererii introductive formulate de Landesbank Baden-Württemberg și
 - obligarea Landesbank Baden-Württemberg la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță și recursului.
- 36 Landesbank Baden-Württemberg solicită Curții:
- respingerea recursurilor și
 - obligarea Comisiei și a SRB la plata cheltuielilor de judecată.

Procedura în fața Curții

- 37 Prin înscrisuri separate prezentate la grefa Curții în momentul depunerii recursurilor lor, Comisia și SRB au solicitat ca prezentele cauze să fie supuse procedurii accelerate prevăzute la articolele 133-136 din Regulamentul de procedură al Curții, aplicabile recursului în temeiul articolului 190 alineatul (1) din acest regulament.
- 38 În susținerea cererilor lor, Comisia și SRB au arătat în esență că hotărârea atacată are consecințe majore asupra calculului anual al contribuțiilor *ex ante* la FUR, că este necesar să se clarifice cât mai rapid cadrul juridic care reglementează acest calcul pentru a permite FUR dobândirea capacității financiare pe care o impune rolul său și că, în așteptarea acestei clarificări, un mare număr de acțiuni riscă să fie introduse în fața instanțelor Uniunii.
- 39 Din articolul 133 din Regulamentul de procedură al Curții rezultă că, la cererea reclamantului sau a pârâtului, președintele Curții poate, după ascultarea celeilalte părți, a judecătorului raportor și a avocatului general, să decidă judecarea unei cauze potrivit procedurii accelerate, care derogă de la prevederile acestui regulament, atunci când natura cauzei impune examinarea acesteia în termen scurt.
- 40 La 4 și 8 decembrie 2020, președintele Curții a decis, după ascultarea judecătorului raportor și a avocatului general, admiterea cererilor Comisiei și SRB.
- 41 Astfel, hotărârea atacată repune în discuție procedurile urmate în cadrul SRB pentru a asigura autentificarea și motivarea deciziilor de stabilire a contribuțiilor *ex ante* la FUR, precum și legalitatea unor elemente esențiale ale metodei de calcul al acestor contribuții. Rezultă că, de la pronunțarea acestei hotărâri, SRB este expus unei incertitudini majore în ceea ce privește procedurile și modul de calcul care trebuie aplicate în acest scop, deși este obligat, în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul delegat 2015/63, să notifice în fiecare an, cel târziu până la data de 1 mai, fiecărei instituții în cauză decizia de stabilire a contribuției anuale datorate la FUR de fiecare instituție.
- 42 Având în vedere importanța rolului FUR în cadrul uniunii bancare, persistența unei asemenea incertitudini asupra condițiilor de finanțare a acestuia ar putea avea un impact negativ important, de natură sistemică, asupra funcționării acestei uniuni și, așadar, asupra stabilității zonei euro. Prin urmare, pentru a preveni orice obstacol în calea procesului de percepere a contribuțiilor care asigură finanțarea menționată, este important să se înlăture această incertitudine în cel mai scurt timp (a se vedea prin analogie Ordonanța președintelui Curții din 4 octombrie 2012, Pringle, C-370/12, nepublicată, EU:C:2012:620, punctele 7 și 8, precum și Ordonanța președintelui Curții din 12 iunie 2018, BCE/Letonia, C-238/18, nepublicată, EU:C:2018:488, punctul 17).
- 43 Conform articolului 54 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, președintele Curții a decis, la 12 februarie 2021, conexarea prezentelor cauze pentru buna desfășurare a fazei orale a procedurii și în vederea pronunțării hotărârii.
- 44 Prin Ordonanțele președintelui Curții din 25 februarie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB (C-584/20 P, nepublicată, EU:C:2021:150), și SRB/Landesbank Baden-Württemberg (C-621/20 P, nepublicată, EU:C:2021:151), a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor Landesbank Baden-Württemberg formulată de Fédération bancaire française.

- 45 Prin Ordonanța președintelui Curții din 12 martie 2021, Comisia și SRB/Landesbank Baden-Württemberg (C-584/20 P și C-621/20 P, nepublicată, EU:C:2021:261), a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor Comisiei și ale SRB formulată de Regatul Spaniei.

Cu privire la recursuri

- 46 Comisia invocă cinci motive în susținerea recursului formulat în cauza C-584/20 P. Primul motiv este întemeiat, pe de o parte, pe o denaturare a faptelor și, pe de altă parte, pe o încălcare a principiului contradictorialității și a dreptului la apărare, în ceea ce privește constatarea de către Tribunal a lipsei autentificării deciziei în litigiu. Motivele al doilea-al cincilea se întemeiază pe o eroare de drept, pe nemotivare în ceea ce privește admisibilitatea excepției de nelegalitate admise de Tribunal, pe două erori în interpretarea Regulamentului nr. 806/2014, precum și pe o extindere eronată a domeniului de aplicare al obligației de motivare în temeiul articolului 296 TFUE.
- 47 În susținerea recursului formulat în cauza C-621/20 P, SRB invocă două motive, care sunt întemeiate, primul, mai întâi, pe o încălcare a articolului 85 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, apoi pe o denaturare a probelor și, în sfârșit, pe o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în ceea ce privește constatarea de către Tribunal a lipsei autentificării deciziei în litigiu, iar al doilea, pe o încălcare a articolului 296 TFUE, precum și a articolului 47 din cartă.

Cu privire la al doilea aspect al primului motiv în cauza C-584/20 P și cu privire la al treilea aspect al primului motiv în cauza C-621/20 P

Argumentația părților

- 48 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv de recurs în cauza C-584/20 P și prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv de recurs în cauza C-621/20 P, care trebuie analizate mai întâi, Comisia și SRB, susținute de Regatul Spaniei, arată că Tribunalul a încălcat principiul contradictorialității, precum și dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil al SRB.
- 49 Astfel, acestea apreciază că SRB nu a fost în măsură să ia poziție în mod util cu privire la motivul, invocat din oficiu de Tribunal, întemeiat pe lipsa de probe suficiente ale autentificării deciziei în litigiu.
- 50 Potrivit SRB, dreptul părților de a fi ascultate presupune ca acestea să poată lua cunoștință de motivele de drept invocate din oficiu de Tribunal și să le poată discuta efectiv. SRB ar fi trebuit, așadar, să aibă posibilitatea de a se familiariza cu problemele ridicate în fața Tribunalului sub o formă și într-un termen adecvat pentru a putea lua poziție în mod eficace în privința lor.
- 51 SRB subliniază în această privință că problema autentificării acestei decizii nu a fost discutată în cadrul fazei scrise a procedurii anterior ședinței care a avut loc în fața Tribunalului, că acesta din urmă nu a indicat, cel puțin în ședința respectivă, că dovezile furnizate de SRB erau insuficiente și că Tribunalul a refuzat propunerea de probe formulată cu această ocazie de SRB. Întrucât respectarea obligației de autentificare este prezumată în mod normal, Tribunalul nu s-ar fi putut limita la a adresa întrebări de fapt și ar fi trebuit mai degrabă să își aprofundeze cercetarea decât să se întemeieze pe simpla lipsă de probe.

- 52 Dacă Tribunalul ar fi dat SRB posibilitatea de a aprofunda problema autentificării deciziei în litigiu, acesta din urmă ar fi dovedit că foaia de parcurs de care se prevalează fusese generată automat în cadrul sistemului ARES, ar fi furnizat o captură de ecran care ar fi indicat conținutul acestui sistem la momentul semnării și ar fi demonstrat că sistemul menționat era închis și sigur.
- 53 Landesbank Baden-Württemberg consideră că acest argument nu este fondat.
- 54 Ea susține că măsura de organizare a procedurii și măsurile de cercetare judecătorească adoptate în primă instanță aveau ca obiect autentificarea deciziei în litigiu, în măsura în care invitația de a prezenta originalul acestei decizii, inclusiv anexa la aceasta, se referă la versiunea autentificată a deciziei menționate. SRB, care ar fi prezentat o foaie de parcurs ca răspuns la aceste măsuri, ar fi trebuit să demonstreze, fără a aștepta ședința în fața Tribunalului, legătura dintre această fișă și sistemul ARES.
- 55 În aceste condiții, Tribunalul nu ar fi fost obligat să atragă atenția SRB asupra chestiunii autentificării deciziei în litigiu. În special, Tribunalul ar fi decis în mod întemeiat să nu includă în raportul de ședință o afirmație a Landesbank Baden-Württemberg cu privire la această problemă care figurează în observațiile sale din 6 noiembrie 2019 referitoare la răspunsurile SRB la măsurile menționate, din moment ce această afirmație nu ar fi constituit un element-cheie al argumentației sale.

Aprecierea Curții

- 56 Dreptul la un proces echitabil constituie un principiu fundamental al dreptului Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 noiembrie 2013, Groupe Gascogne/Comisia, C-58/12 P, EU:C:2013:770, punctul 32, și Hotărârea din 26 noiembrie 2013, Gascogne Sack Deutschland/Comisia, C-40/12 P, EU:C:2013:768, punctul 28, precum și jurisprudența citată), consacrat în prezent la articolul 47 din cartă.
- 57 Pentru a răspunde cerințelor acestui drept, instanțele Uniunii trebuie să asigure respectarea în fața lor a principiului contradictorialității și să respecte ele însele acest principiu, care se aplică oricărei proceduri care poate conduce la adoptarea de către o instituție a Uniunii a unei decizii care afectează în mod semnificativ interesele unei persoane (Hotărârea din 27 martie 2014, OAPI/National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, punctul 53 și jurisprudența citată).
- 58 De principiul menționat trebuie să beneficieze orice parte la un proces cu care sunt sesizate instanțele Uniunii, indiferent de calitatea sa juridică. În consecință, oficiile și agențiile Uniunii, precum SRB, se pot și ele prevala de acest principiu atunci când sunt părți la un astfel de proces (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 decembrie 2009, Comisia/Irlanda și alții, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punctul 53).
- 59 Principiul contradictorialității nu conferă fiecărei părți la un proces doar dreptul de a lua cunoștință de înscrisurile și de observațiile prezentate de partea adversă în fața instanței și de a le discuta. El implică și dreptul părților de a lua cunoștință de elementele invocate din oficiu de instanță, pe care aceasta intenționează să își întemeieze decizia, și de a le discuta. Astfel, pentru a răspunde cerințelor privind dreptul la un proces echitabil, este important ca părțile să aibă cunoștință și să poată discuta în contradictoriu atât elementele de fapt, cât și pe cele de drept care sunt decisive pentru rezultatul procedurii (Hotărârea din 27 martie 2014, OAPI/National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, punctul 54 și jurisprudența citată).

- 60 Pentru a garanta respectarea efectivă a principiului contradictorialității, o invitație prealabilă adresată părților de a-și prezenta observațiile cu privire la motivul pe care instanța Uniunii intenționează să îl invoce din oficiu trebuie să le fie adresată în condiții care să le permită acestora să ia poziție în mod util și efectiv cu privire la acest motiv, inclusiv, dacă este cazul, prezentând acestei instanțe elementele de probă necesare pentru a-i permite să se pronunțe cu privire la motivul menționat în deplină cunoștință de cauză (a se vedea în acest sens Hotărârea din 2 decembrie 2009, Comisia/Irlanda și alții, C-89/08 P, EU:C:2009:742, punctul 57, precum și Hotărârea din 27 martie 2014, OAPI/National Lottery Commission, C-530/12 P, EU:C:2014:186, punctele 55-59).
- 61 În speță, din cuprinsul punctelor 35 și 36 din hotărârea atacată rezultă că motivul întemeiat pe lipsa autentificării deciziei în litigiu a fost invocat din oficiu de Tribunal.
- 62 Prin urmare, revenea Tribunalului sarcina de a informa părțile că intenționa să își întemeieze decizia pe motivul menționat și să le invite, în consecință, să îi prezinte argumentele pe care le considerau utile pentru a se putea pronunța cu privire la motivul menționat.
- 63 Or, din termenii măsurii de organizare a procedurii și din cele trei măsuri de cercetare judecătorească adoptate de Tribunal reiese că aceste măsuri nu cuprindeau chestiuni care să se raporteze în mod direct la procedura urmată de SRB în vederea asigurării autentificării deciziei în litigiu și că ele nu indicau în niciun fel SRB că Tribunalul intenționa să invoce din oficiu un motiv referitor la o eventuală lipsă a autentificării deciziei menționate, inclusiv a anexei la aceasta.
- 64 Deși prin măsurile respective se urmărea, desigur, după cum arată Landesbank Baden-Württemberg, să se obțină informații și documente referitoare la procedura de adoptare a deciziei în litigiu, nu se putea aștepta în mod rezonabil din partea SRB să deducă din acele măsuri că era invitat tocmai să se exprime cu privire la condițiile de autentificare a acestei decizii.
- 65 Prin urmare, întrucât SRB nu a fost invitat să se pronunțe cu privire la motivul întemeiat pe lipsa autentificării deciziei în litigiu înainte de ședința care a avut loc în fața Tribunalului, trebuie să se stabilească dacă Tribunalul i-a dat acestuia posibilitatea în ședința respectivă să ia poziție în mod util și efectiv cu privire la acest motiv.
- 66 În această privință trebuie subliniat că, din moment ce autentificarea actelor unui organism al Uniunii depinde de aplicarea unor proceduri interne specifice instituite în acest scop de organismul menționat, motivul întemeiat pe lipsa autentificării deciziei în litigiu trebuie în mod necesar să fie apreciat pe baza probelor prezentate de SRB cu privire la natura procedurilor sale interne și la aplicarea lor în speță.
- 67 Rezultă că, pentru a asigura respectarea principiului contradictorialității, SRB trebuia invitat să prezinte argumente referitoare la acest motiv, în condiții care să îi permită să adune probe referitoare la autentificarea deciziei în litigiu și să le prezinte Tribunalului. Or, având în vedere circumstanțele amintite la punctul 64 din prezenta hotărâre, nu se putea aștepta în mod rezonabil din partea SRB să prezinte astfel de probe în ședința care a avut loc în fața Tribunalului.
- 68 În plus, nu reiese nici din hotărârea atacată, nici din procesul-verbal al ședinței care a avut loc în fața Tribunalului, nici din înregistrarea acesteia că Tribunalul ar fi informat în mod clar SRB în cadrul acestei ședințe că intenționa să invoce din oficiu un motiv întemeiat pe lipsa autentificării deciziei în litigiu sau că revenea SRB sarcina de a discuta despre acest motiv în cadrul ședinței menționate.

- 69 Dimpotrivă, Tribunalul a considerat că SRB nu avea dreptul să prezinte în ședința organizată în primă instanță argumente sau elemente de probă referitoare la autentificarea deciziei în litigiu.
- 70 Astfel, deși este cert că SRB nu luase poziție cu privire la acest subiect în memoriul în apărare, în duplică sau în observațiile sale în răspuns la măsura de organizare a procedurii și la măsurile de cercetare judecătorească adoptate de Tribunal, acesta din urmă a statuat, la punctul 52 din hotărârea atacată, că un argument referitor la autentificarea deciziei în litigiu invocat de SRB în ședință trebuia considerat inadmisibil întrucât era nou.
- 71 În plus, din înregistrarea ședinței în fața Tribunalului reiese că acesta nu a dat curs unei propuneri a SRB de a prezenta imediat elemente de probă suplimentare menite să demonstreze autentificarea deciziei în litigiu.
- 72 Prin urmare, împrejurarea că doi membri ai Tribunalului au adresat SRB în cursul ședinței în fața acestei instanțe mai multe întrebări referitoare la autentificarea deciziei în litigiu nu poate fi considerată suficientă pentru a răspunde obligațiilor care îi revin Tribunalului în temeiul principiului contradictorialității amintite la punctul 60 din prezenta hotărâre.
- 73 Astfel, pe de o parte, reiese din cuprinsul punctelor 52 și 53 din hotărârea atacată că Tribunalul a apreciat că cerința autentificării deciziei în litigiu nu era îndeplinită întemeindu-se în special, cu titlu principal, pe inadmisibilitatea argumentului SRB referitor la disponibilitatea în sistemul ARES a unui document care cuprindea anexa la această decizie la momentul semnării foii de parcurs la care se referă SRB și, cu titlu subsidiar, pe lipsa prezentării de către SRB a unor elemente de probă care să poată stabili această disponibilitate sau legătura indisociabilă dintre acest document și foaia de parcurs.
- 74 Pe de altă parte, SRB arată că, dacă ar fi fost invitat de Tribunal să ia poziție cu privire la un motiv invocat din oficiu întemeiat pe lipsa autentificării deciziei în litigiu, ar fi prezentat elemente de probă referitoare la condițiile de creare a acestei foi de parcurs, precum și la conținutul și la caracteristicile sistemului ARES.
- 75 În aceste condiții, trebuie să se considere că, în cazul în care Tribunalul ar fi oferit efectiv SRB posibilitatea de a prezenta probe referitoare la autentificarea deciziei în litigiu, SRB ar fi putut depune o serie de elemente de probă care să fi prezentat, *prima facie*, o relevanță în această privință. În consecință, Tribunalul ar fi trebuit, pentru a se pronunța cu privire la autentificarea menționată, să aprecieze aceste elemente de probă și nu se putea limita, așadar, la a considera că afirmațiile referitoare la rolul sistemului ARES în această autentificare erau inadmisibile sau că aceste afirmații nu erau dovedite.
- 76 Împrejurarea că SRB s-a exprimat cu privire la autentificarea deciziei în litigiu în cadrul pledoariei sale în fața Tribunalului, apoi ca răspuns la întrebările adresate de doi membri ai acestuia nu este, în raport cu constatările efectuate la punctele 66-71 din prezenta hotărâre, de natură să repună în discuție această apreciere, cu atât mai mult cu cât SRB nu susține că a fost lipsit de orice posibilitate de a prezenta argumente cu privire la autentificarea menționată, ci susține că nu a fost în măsură să prezinte probe în această privință în primă instanță.
- 77 În consecință, trebuie admis al doilea aspect al primului motiv de recurs în cauza C-584/20 P și al treilea aspect al primului motiv de recurs în cauza C-621/20 P, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la celelalte aspecte ale acestor motive.

- 78 Cu toate acestea, concluzia menționată nu poate fi suficientă, prin ea însăși, pentru a determina anularea hotărârii atacate, întrucât din cuprinsul punctelor 56, 141 și 143 din această hotărâre reiese că Tribunalul a examinat, cu titlu suplimentar, primul, al treilea și al șaselea motiv invocate în primă instanță de Landesbank Baden-Württemberg și că, la finalul acestei examinări, a admis aceste motive.

Cu privire la al cincilea motiv în cauza C-584/20 P și cu privire la al doilea motiv în cauza C-621/20 P

Argumentația părților

- 79 Prin intermediul celui de al cincilea motiv de recurs în cauza C-584/20 P și al celui de al doilea motiv de recurs în cauza C-621/20 P, Comisia și SRB, susținute de Regatul Spaniei, arată, pe de o parte, că motivarea hotărârii atacate este nu numai insuficientă, în măsura în care Tribunalul a admis în bloc critica formulată împotriva mai multor dispoziții din Regulamentul delegat 2015/63, fără a preciza în ce mod fiecare dintre ele ar contribui la opacitatea evidențiată a modului de calcul al contribuțiilor *ex ante* la FUR, ci și contradictorie, din moment ce Tribunalul recunoaște că anumite aspecte ale acestui mod de calcul pot fi examinate de către debitorii contribuțiilor menționate și admite natura confidențială a datelor în cauză fără a deduce de aici consecințe.
- 80 Pe de altă parte, recurenții apreciază că Tribunalul nu a respectat în speță întinderea obligației de motivare care decurge din articolul 296 TFUE.
- 81 În primul rând, ar fi suficient ca decizia în litigiu să evidențieze în mod clar metodologia urmată de SRB, și anume criteriile reținute și motivele aplicării lor instituției în cauză, fără ca aceasta din urmă să fie în mod necesar în măsură să verifice cu precizie exactitatea calculului efectuat întemeindu-se pe datele financiare ale altor instituții.
- 82 SRB subliniază în această privință că întinderea obligației de motivare ar trebui limitată pentru a ține seama de obligația de a proteja secretul profesional prevăzută la articolul 339 TFUE, care ar constitui de asemenea un principiu fundamental al dreptului Uniunii.
- 83 În al doilea rând, datele referitoare la instituții terțe, utilizate pentru calcularea pasivului total al sectorului și pentru compararea profilurilor de risc ale instituțiilor în cauză, nu ar fi determinate pentru calcularea contribuției *ex ante* la FUR a unei instituții în special. În plus, potrivit SRB, în cazul în care s-ar dovedi necesară examinarea datelor menționate, ar fi posibilă divulgarea acestora instanțelor Uniunii.
- 84 În al treilea rând, limitarea întinderii obligației de motivare propuse de Comisie și de SRB s-ar putea întemeia, contrar celor constatate de Tribunal, pe jurisprudența Curții.
- 85 Astfel, logica de ordin asiguratoriu care ar caracteriza FUR s-ar distinge de cea a vechilor procese parafiscale care erau în discuție în cauzele în care s-au pronunțat hotărârile Curții menționate la punctul 122 din hotărârea atacată.
- 86 În plus, s-ar admite, în general, că autoritățile publice pot lua în considerare, în vederea exercitării concrete a marjelor de apreciere, date confidențiale la care destinatarul deciziei nu are acces, dar care vor trebui, dacă este cazul, să fie comunicate instanțelor competente. Curtea ar fi statuat

astfel, în domeniile dreptului concurenței, al contractelor de achiziții publice, al funcției publice și al măsurilor antidumping, că autoritățile competente se pot întemeia pe date confidențiale nedivulgate.

- 87 În al patrulea rând, SRB arată că metoda de calcul prevăzută de Regulamentul delegat 2015/63 garantează un nivel adecvat de transparență a calculului contribuțiilor *ex ante* la FUR.
- 88 Legiutorul Uniunii, în exercitarea puterii sale discreționare, ar fi stabilit o metodă care ar urmări să determine în avans quantumul global care trebuie perceput de SRB și să repartizeze acest quantum în mod echitabil între instituțiile în cauză, ceea ce ar presupune definirea unei poziții de risc relative precise pentru fiecare instituție. Această metodă ar trebui diferențiată de abordarea „absolut individuală” care ar caracteriza în mod obișnuit perceperea impozitelor.
- 89 Metoda menționată ar fi descompusă în șapte etape distincte. Patru dintre acestea s-ar baza pe date individuale referitoare la fiecare instituție, precum și pe date comune întocmite de SRB și comunicate de acesta, ceea ce ar permite fiecărei instituții să recalculeze nu numai contribuția sa anuală de bază, ci și coeficientul său individual de ajustare în funcție de profilul de risc și, în consecință, contribuția sa anuală *ex ante* la FUR. Trei dintre aceste etape s-ar întemeia pe date confidențiale referitoare la instituții terțe și ar conduce la stabilirea unor date comune utilizate în același mod pentru toate instituțiile în cauză.
- 90 În ceea ce privește, mai precis, profilul de risc al unei instituții, datele de intrare pentru calcularea datelor comune în vederea repartizării fiecărei instituții în grupe de risc nu ar fi divulgate. Totuși, această repartizare ar fi explicată într-o anexă armonizată care ar permite fiecărei instituții să înțeleagă performanțele sale relative pentru fiecare indicator de risc. Datele publicate de SRB pe site-ul său internet ar asigura accesul la informații agregate suplimentare, iar transparența ar fi fost și mai mult sporită în cursul ciclurilor de contribuție ulterioare celui aferent anului 2017.
- 91 Landesbank Baden-Württemberg, susținută de Fédération bancaire française, arată că motivarea hotărârii atacate este suficientă pentru a stabili o încălcare de către SRB a articolului 296 TFUE și că argumentele invocate în recursuri nu sunt de natură să repună în discuție această motivare.
- 92 Astfel, în primul rând, ar reieși în mod clar din jurisprudența Curții că obligația de a respecta secretele comerciale nu poate goli cerința motivării de conținutul său esențial. Nu ar fi necesară nicio evaluare comparativă între cerința protecției secretelor comerciale și obligația de motivare, din moment ce Comisia ar fi avut dreptul să definească un alt mod de calcul care să evite intervenția unor date confidențiale.
- 93 În al doilea rând, argumentul întemeiat pe lipsa caracterului determinant al datelor referitoare la alte instituții ar fi inadmisibil în măsura în care nu ar fi fost prezentat în primă instanță și ar fi, în orice caz, nefondat, întrucât quantumul contribuției *ex ante* la FUR a Landesbank Baden-Württemberg pentru anul 2017 ar depinde de aceste date.
- 94 În al treilea rând, analogiile dintre situațiile în discuție în prezentele cauze și cele examinate de Curte în domenii precum cele ale dreptului concurenței, contractelor de achiziții publice, funcției publice sau măsurilor antidumping nu ar fi relevante. Astfel, decizia în litigiu, care ar impune plata unei contribuții extrem de ridicate, nu ar putea fi comparată cu deciziile în cauză în hotărârile Curții la care se referă recurenții.

- 95 În al patrulea rând, Tribunalul ar fi avut dreptate să constate că decizia în litigiu nu era suficient motivată, din moment ce nu i-ar da Landesbank Baden-Württemberg posibilitatea să verifice cuantumul contribuției sale *ex ante* la FUR pentru anul 2017. Argumentele reclamanților îndreptate împotriva acestei aprecieri ar repune în discuție constatări de fapt și ar fi, din acest motiv, inadmisibile.
- 96 În plus, nu ar fi posibilă o regularizare a acestui viciu în cursul procedurii, prin intermediul comunicării unor date confidențiale instanțelor Uniunii. Pe de o parte, motivarea ar trebui comunicată în același timp cu decizia în cauză. Pe de altă parte, chiar dacă Tribunalul ar fi dispus de date confidențiale deținute de SRB, el nu ar fi fost în măsură să controleze el însuși cuantumul menționat, întrucât nu se afla în posesia programului informatic de care dispune SRB necesar în acest scop.
- 97 În al cincilea rând, în ceea ce privește mai precis legalitatea metodei de calcul stabilite de Regulamentul delegat 2015/63, argumentația SRB nu ar fi conformă cu cerințele articolului 169 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, în măsura în care această argumentație nu ar identifica aspectele din hotărârea atacată pe care urmărește să le repună în discuție.
- 98 În orice caz, existența unui nivel-țintă și a unei proporții maxime a acestui nivel care poate fi prelevată în fiecare an nu ar impune recurgerea la o abordare relativă a evaluării profilului de risc, astfel cum ar ilustra calculul contribuțiilor la finanțarea sistemului de garantare a depozitelor instituit prin Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO 2014, L 173, p. 149).

Aprecierea Curții

- 99 Trebuie amintit că, la punctele 141 și 143 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat nu numai că SRB încălcase obligația de motivare și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, ci și că articolele 4-7 și 9, precum și anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 erau nelegale. În consecință, el a admis primul, al treilea și al șaselea motiv invocate în primă instanță de Landesbank Baden-Württemberg.
- 100 În primul rând, din cuprinsul punctelor 97, 103, 109 și 110 din hotărârea atacată rezultă că Tribunalul a statuat că SRB era obligat, în temeiul articolului 296 TFUE, să menționeze în motivarea deciziei în litigiu elemente care să permită Landesbank Baden-Württemberg să verifice exactitatea calculului contribuției sale *ex ante* la FUR pentru anul 2017 și că SRB nu a îndeplinit această obligație.
- 101 Pentru a aprecia temeinicia celui de al cincilea motiv invocat în cauza C-584/20 P și a celui de al doilea motiv invocat în cauza C-621/20 P, trebuie să se stabilească dacă Tribunalul a apreciat, așadar, în mod corect întinderea obligației de motivare care revine SRB.
- 102 Cu titlu introductiv, trebuie amintit, pe de o parte, că articolul 296 al doilea paragraf TFUE prevede că actele juridice ale instituțiilor Uniunii se motivează și, pe de altă parte, că dreptul la bună administrare, consacrat la articolul 41 din cartă, prevede obligația instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii de a-și motiva deciziile.
- 103 Motivarea unei decizii a unei instituții, a unui organ, a unui oficiu sau a unei agenții a Uniunii are o importanță cu totul deosebită, întrucât permite persoanei interesate să decidă în deplină cunoștință de cauză dacă intenționează să introducă o cale de atac împotriva acestei decizii,

precum și instanței competente să își exercite controlul și, prin urmare, constituie una dintre condițiile efectivității controlului jurisdicțional garantat de articolul 47 din cartă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 noiembrie 2017, *LS Customs Services*, C-46/16, EU:C:2017:839, punctul 40, și Hotărârea din 24 noiembrie 2020, *Minister van Buitenlandse Zaken*, C-225/19 și C-226/19, EU:C:2020:951, punctul 43, precum și jurisprudența citată).

- 104 Reiese de asemenea din jurisprudența Curții că o astfel de motivare trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și contextului în care actul a fost adoptat. În această privință, nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care caracterul suficient al unei motivări trebuie apreciat nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă și în special în funcție de interesul de a primi explicații pe care îl pot avea destinatarii actului. În consecință, un act cauzator de prejudicii este suficient motivat atunci când intervine într-un context cunoscut de persoana interesată, care îi permite acesteia să înțeleagă semnificația măsurii luate în privința sa (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 martie 2017, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, punctul 122 și jurisprudența citată).
- 105 În acest context, trebuie subliniat, *primo*, că nu se poate deduce din jurisprudența Curții că motivarea oricărei decizii a unei instituții, a unui organ, a unui oficiu sau a unei agenții a Uniunii care pune în sarcina unui operator privat plata unei sume de bani trebuie să cuprindă în mod necesar toate elementele care să îi permită destinatarului său să verifice exactitatea calculului cuantumului acestei sume de bani.
- 106 Desigur, Curtea a statuat, așa cum a arătat Tribunalul în esență la punctul 122 din hotărârea atacată, că motivarea unui titlu executoriu referitor la perceperea unei taxe parafiscale trebuie să cuprindă un decont exact și detaliat al elementelor creanței în cauză și că numai acest calcul poate permite controlul jurisdicțional al unei astfel de decizii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 iunie 1958, *Meroni/Înalta Autoritate*, 9/56, EU:C:1958:7, p. 30 și 31, precum și Hotărârea din 16 decembrie 1963, *Macchiorlati Dalmis/Înalta Autoritate*, 1/63, EU:C:1963:58, p. 636).
- 107 Însă contribuțiile *ex ante* la FUR stabilite prin decizia în litigiu nu pot, contrar celor statuate de Tribunal la punctul 122 din hotărârea atacată, să fie asimilate creanțelor care erau în discuție în cauzele în care s-au pronunțat hotărârile Curții menționate la punctul anterior.
- 108 Astfel, deși aceste creanțe se refereau atât la o taxă parafiscală, cât și la dobânzi de întârziere, ale căror cuantumuri și moduri de calcul nu puteau fi stabilite în lipsa unui decont exact și detaliat, decizia în litigiu se limitează la a stabili contribuțiile *ex ante* la FUR ale fiecăreia dintre instituțiile în cauză, pe baza unor reguli de calcul prevăzute în mod detaliat de Regulamentul delegat 2015/63.
- 109 *Secundo*, instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii sunt, în principiu, obligate, în temeiul principiului protecției secretului comercial, care constituie un principiu general al dreptului Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 februarie 2008, *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, punctul 49 și jurisprudența citată) și care este concretizat printre altele la articolul 339 TFUE, să nu dezvăluie concurenților unui operator privat informații confidențiale furnizate de acesta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iulie 2008, *Chronopost și La Poste/UFEX și alții*, C-341/06 P și C-342/06 P, EU:C:2008:375, punctul 109).

- 110 Pentru a asigura respectarea acestor obligații, Curtea a considerat, în mai multe domenii ale dreptului Uniunii, că motivarea unui act care cauzează prejudicii unui justițiabil și care se întemeiază pe o apreciere a poziției relative a unor operatori privați poate fi, într-o anumită măsură, limitată pentru a proteja informațiile referitoare la acești operatori acoperite de secretul comercial.
- 111 Mai precis, o decizie a Comisiei care concluzionează în sensul inexistenței unui ajutor de stat denunțat de o persoană care formulează o plângere poate, având în vedere obligația de respectare a secretului comercial, să fie suficient motivată fără să cuprindă toți indicatorii numerici pe care se întemeiază raționamentul acestei instituții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iulie 2008, Chronopost și La Poste/UFEX și alții, C-341/06 P și C-342/06 P, EU:C:2008:375, punctele 108-111). Prin urmare, o versiune neconfidențială a unei asemenea decizii, atunci când din aceasta reies în mod clar și neechivoc raționamentul instituției menționate, precum și metodologia utilizată de aceasta, astfel încât să permită persoanelor interesate să cunoască respectivele justificări și Tribunalului să își exercite controlul în privința lor, este suficientă pentru îndeplinirea obligației de motivare care îi revine aceleiași instituții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2016, Club Hotel Loutraki și alții/Comisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punctul 55).
- 112 De asemenea, obligația de a motiva o decizie de respingere a ofertei unui ofertant în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice nu implică faptul că acesta ar trebui să dispună de informații complete cu privire la caracteristicile ofertei selectate de autoritatea contractantă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 2012, Evropaïki Dynamiki/Comisia, C-629/11 P, nepublicată, EU:C:2012:617, punctele 21 și 22), accesul la astfel de informații trebuind să fie limitat în special în vederea menținerii unei relații de încredere între această autoritate și operatorii economici care participă la o asemenea procedură (a se vedea prin analogie Hotărârea din 14 februarie 2008, Varec, C-450/06, EU:C:2008:91, punctul 36).
- 113 Or, având în vedere natura specifică a contribuțiilor *ex ante* la FUR, care constă, după cum reiese din considerentele (105)-(107) ale Directivei 2014/59 și din considerentul (41) al Regulamentului nr. 806/2014, în a garanta, într-o logică de ordin asigurătoriu, că sectorul financiar procură resurse financiare suficiente MUR pentru ca acesta să își poată îndeplini funcțiile, încurajând în același timp adoptarea de către instituțiile în cauză a unor moduri de funcționare mai puțin riscante, calculul acestor contribuții nu se întemeiază, așa cum a arătat domnul avocat general la punctul 143 din concluzii, pe aplicarea unei rate la o bază de impozitare, ci, în temeiul articolelor 102 și 103 din Directiva 2014/59, precum și al articolelor 69 și 70 din Regulamentul nr. 806/2014, pe definirea unui nivel-țintă care trebuie atins de sumele contribuțiilor menționate percepute înainte de sfârșitul anului 2023, apoi a unui nivel-țintă anual care trebuie repartizat între instituțiile autorizate pe teritoriul statelor membre participante la MUR.
- 114 Din moment ce nivelul-țintă total este definit ca trebuind să se ridice la 1 % din quantumul depozitelor garantate ale tuturor acestor instituții, iar contribuția anuală de bază a fiecărei instituții se determină ca raport între valoarea pasivelor sale (cu excepția fondurilor proprii) minus depozitele acoperite și valoarea pasivelor agregate (cu excepția fondurilor proprii) minus depozitele acoperite, ale tuturor instituțiilor autorizate pe teritoriul tuturor statelor membre participante, rezultă că principiul însuși al metodei de calcul al contribuțiilor *ex ante* la FUR, astfel cum reiese din Directiva 2014/59 și din Regulamentul nr. 806/2014, a cărui validitate nu a fost nicidecum contestată de Landesbank Baden-Württemberg, implică utilizarea de către SRB a unor date acoperite de secretul comercial, care nu pot fi preluate în motivarea deciziei în litigiu.

- 115 În această privință, trebuie respins argumentul formulat de Landesbank Baden-Württemberg potrivit căruia nu ar fi necesar să se procedeze la o evaluare comparativă a obligației de motivare și a principiului general al protecției secretului comercial, menționat la punctul 109 din prezenta hotărâre, pentru motivul că legiuitorul Uniunii ar fi putut institui o metodă alternativă de calcul al contribuțiilor *ex ante* la FUR, care să nu implice utilizarea unor date confidențiale.
- 116 Împrejurarea că legiuitorul Uniunii ar fi putut opta, în amonte, pentru o metodă alternativă de calcul nu poate avea incidență asupra stabilirii întinderii obligației de motivare în raport cu principiul protecției secretului comercial, în cadrul unei metode întemeiate, în parte, pe utilizarea de date confidențiale. Or, întrucât legiuitorul Uniunii a ales în mod valabil o asemenea metodă, aceasta implică în mod necesar o evaluare comparativă a acestei obligații și a principiului menționat.
- 117 Astfel, reiese dintr-o jurisprudență constantă a Curții că legiuitorul Uniunii beneficiază de o putere largă de apreciere atunci când este pus în situația de a interveni într-un domeniu care implică alegeri de natură politică, economică și socială din partea sa și în care trebuie să efectueze aprecieri complexe (Hotărârea din 17 octombrie 2013, Billerud Karlsborg și Billerud Skärblacka, C-203/12, EU:C:2013:664, punctul 35, precum și jurisprudența citată).
- 118 Or, a considera, așa cum a procedat Tribunalul, că motivarea deciziei în litigiu trebuie în mod necesar să permită Landesbank Baden-Württemberg să verifice exactitatea calculului contribuției sale *ex ante* la FUR pentru anul 2017 ar implica în mod necesar să se interzică legiuitorului Uniunii să instituie un mod de calcul al acestei contribuții care să integreze date al căror caracter confidențial este protejat de dreptul Uniunii și, prin urmare, să reducă în mod excesiv larga putere de apreciere de care trebuie să dispună în acest scop legiuitorul respectiv, împiedicându-l printre altele să opteze pentru o metodă susceptibilă să asigure o adaptare dinamică a finanțării FUR la evoluțiile sectorului financiar prin luarea în considerare comparativă, în particular, a situației financiare a fiecărei instituții autorizate pe teritoriului unui stat membru participant la FUR.
- 119 De altfel, trebuie subliniat că schema de garantare a depozitelor instituită prin Directiva 2014/49, la care se referă Landesbank Baden-Württemberg pentru a stabili posibilitatea de a concepe o metodă alternativă de calcul al contribuțiilor *ex ante* la FUR, se întemeiază de asemenea, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 160 din concluzii, pe contribuții calculate recurând la date acoperite de secretul comercial al instituțiilor în cauză.
- 120 *Tertio*, deși din ceea ce precedă rezultă că obligația de motivare care revine SRB trebuie pusă în balanță, din cauza logicii sistemului de finanțare al FUR și a modului de calcul stabilit de legiuitorul Uniunii, cu obligația SRB de a respecta secretul comercial al instituțiilor în cauză, nu este mai puțin adevărat că această din urmă obligație nu trebuie interpretată atât de extins încât să golească obligația de motivare de conținut (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 decembrie 2016, Club Hotel Loutraki și alții/Comisia, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punctul 48, precum și jurisprudența citată).
- 121 Cu toate acestea, nu se poate considera, în cadrul evaluării comparative a obligației de motivare cu principiul general al dreptului Uniunii privind protecția secretului comercial, că motivarea unei decizii prin care se stabilește în sarcina unui operator privat plata unei sume de bani fără a-i furniza toate elementele care să permită verificarea cu exactitate a calculului cuantumului acestei sume de bani aduce în mod necesar, în toate cazurile, atingere esenței obligației de motivare.

- 122 În speță, obligația de motivare va trebui considerată ca fiind respectată atunci când destinatarii unei decizii de stabilire a contribuțiilor *ex ante* la FUR, fără a li se transmite totodată date acoperite de secretul comercial, dispun de metoda de calcul utilizată de SRB și de informații suficiente pentru a înțelege, în esență, în ce mod a fost luată în considerare situația lor individuală, în vederea calculării contribuției lor *ex ante* la FUR, având în vedere situația tuturor celorlalte instituții în cauză.
- 123 Într-un asemenea caz, acești destinatari sunt, astfel, în măsură să verifice dacă contribuția lor *ex ante* la FUR a fost stabilită în mod arbitrar, cu ignorarea realității situației lor economice sau prin utilizarea unor date referitoare la restul sectorului financiar lipsite de plauzibilitate. Prin urmare, destinatarii menționați pot să înțeleagă justificările deciziei de stabilire a contribuției lor *ex ante* la FUR și să evalueze dacă apare util să introducă o acțiune împotriva acestei decizii, așa încât ar fi excesiv să se solicite SRB să comunice fiecare dintre indicatorii numerici pe care se întemeiază calculul contribuției fiecărei instituții în cauză (a se vedea prin analogie Hotărârea din 1 iulie 2008, Chronopost și La Poste/UFEX și alții, C-341/06 P și C-342/06 P, EU:C:2008:375, punctul 108, precum și jurisprudența citată).
- 124 În consecință, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctele 97, 103 și 109 din hotărârea atacată, că SRB era obligat, în temeiul articolului 296 TFUE, să menționeze în motivarea deciziei în litigiu elementele care permit Landesbank Baden-Württemberg să verifice exactitatea calculului contribuției sale *ex ante* la FUR pentru anul 2017, fără a se putea opune acestei obligații caracterul confidențial al unora dintre elementele respective.
- 125 Tribunalul nu putea, așadar, să confere în mod valabil o astfel de întindere obligației de motivare pentru a statua, la punctul 110 din hotărârea atacată, că SRB a încălcat această obligație.
- 126 În al doilea rând, la punctele 129-140 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat excepția de nelegalitate ridicată de Landesbank Baden-Württemberg în cadrul celui de al șaselea motiv prezentat în primă instanță în privința mai multor dispoziții ale Regulamentului delegat 2015/63, precum și ale anexei I la acesta, iar ulterior, la punctul 141 din hotărârea menționată, a admis acest motiv.
- 127 Tribunalul a statuat astfel că metoda de calcul definită de Comisie la articolele 4-7 și 9, precum și în anexa I la Regulamentul delegat 2015/63 este caracterizată prin opacitate, cel puțin în ceea ce privește adaptarea contribuțiilor *ex ante* la FUR în funcție de profilul de risc al instituțiilor în cauză, și că această opacitate împiedică SRB să se conformeze obligației sale de motivare care decurge din articolul 296 TFUE.
- 128 În această privință trebuie arătat, *primo*, că metoda exactă de calcul utilizată de SRB pentru a stabili cuantumul contribuțiilor *ex ante* la FUR este definită de Regulamentul delegat 2015/63. Mai exact, anexa I la acest regulament delegat detaliază diferitele etape ale metodei de calcul menționate și enunță formulele matematice care trebuie aplicate de SRB.
- 129 Regulamentul delegat constituie, prin urmare, un element esențial al contextului în care se încadrează decizia în litigiu, care trebuie, conform jurisprudenței amintite la punctul 104 din prezenta hotărâre, să fie luat în considerare în vederea aprecierii motivării acesteia, în măsura în care garantează că destinatarii acestei decizii sunt pe deplin informați cu privire la metoda de calcul utilizată de SRB.

- 130 *Secundo*, în ceea ce privește, mai precis, adaptarea contribuțiilor *ex ante* la FUR în funcție de profilul de risc, impusă de articolul 103 alineatele (2) și (7) din Directiva 2014/59, precum și de articolul 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 806/2014, principiile care trebuie aplicate în această privință de SRB sunt enunțate la articolele 6-9 din Regulamentul delegat 2015/63 și puse în aplicare, mai concret, în anexa I la acest regulament delegat.
- 131 Adaptarea contribuției *ex ante* la FUR la profilul de risc al unei instituții se bazează pe o comparație între expunerea acestei instituții la factorii de risc relevanți și cea a celorlalte instituții în cauză.
- 132 Din a doua, a treia și a patra etapă a metodei de calcul al contribuțiilor *ex ante* la FUR, prevăzute în anexa I la regulamentul delegat menționat, rezultă că această adaptare este asigurată în principal, mai întâi, prin repartizarea, în ceea ce privește majoritatea factorilor de risc, a fiecăreia dintre instituțiile în cauză unui „interval” care regrupează o serie de instituții privite ca fiind similare pe baza valorilor indicatorului primar referitor la factorul de risc în cauză și prin alocarea unei valori comune a indicatorului redimensionat în favoarea instituțiilor care fac parte din același „interval”.
- 133 Valorile astfel atribuite fiecărui indicator de risc, pentru o instituție determinată, sunt ulterior consolidate, în cadrul celei de a cincea etape a calculului contribuțiilor *ex ante* la FUR, prevăzută în anexa I la Regulamentul delegat 2015/63, într-un indicator sintetic care ține seama de ponderea diferitor piloni de risc.
- 134 În sfârșit, multiplicatorul de ajustare pentru risc este determinat, în cadrul celei de a șasea etape a acestui calcul, pe baza unei redimensionări a indicatorului sintetic cuprinse în intervalul 0,8 și 1,5.
- 135 Rezultă, desigur, că SRB nu este în măsură să furnizeze unei instituții date care să îi permită să verifice, în mod complet, exactitatea valorii multiplicatorului de ajustare pentru risc care i-a fost atribuită în vederea calculării contribuției sale *ex ante* la FUR, întrucât această verificare ar presupune să se dispună de date acoperite de secretul comercial referitoare la situația economică a fiecăreia dintre celelalte instituții în cauză.
- 136 Cu toate acestea, trebuie subliniat că articolul 88 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 806/2014 prevede posibilitatea de a divulga informații confidențiale obținute de SRB în cadrul activității sale atunci când divulgarea acestor informații poate fi efectuată într-o formă sintetizată sau colectivă, astfel încât instituțiile în cauză să nu poată fi identificate.
- 137 Prin urmare, în cadrul definit de Regulamentul delegat 2015/63, SRB poate, fără a încălca obligația sa de respectare a secretului comercial, să divulge valorile-limită ale fiecărui „interval” și indicatorii aferenți acestora, pentru a permite instituției în cauză să se asigure printre altele că clasificarea care i-a fost atribuită cu ocazia discretizării indicatorilor, așa cum este definită în anexa I la acest regulament delegat, corespunde efectiv situației sale economice, că această discretizare a fost efectuată în mod conform cu metoda definită de regulamentul delegat menționat pe baza datelor plauzibile și că s-a ținut efectiv seama de ansamblul factorilor de risc care trebuie luați în considerare în temeiul Regulamentului nr. 806/2014, precum și al regulamentulului delegat respectiv.
- 138 *Tertio*, este necesar să se precizeze că celelalte etape ale metodei de calcul al contribuțiilor *ex ante* la FUR se întemeiază, după cum a arătat domnul avocat general la punctul 149 din concluzii, pe date agregate ale instituțiilor în cauză care pot fi divulgate într-o formă colectivă fără a aduce atingere obligației SRB de a respecta secretul comercial.

- 139 Având în vedere toate aceste elemente, rezultă că Regulamentul delegat 2015/63 nu se opune nicidecum posibilității SRB de a divulga, într-o formă colectivă și anonimizată, informații suficiente pentru a permite unei instituții să înțeleagă modul în care situația sa individuală a fost luată în considerare, la calcularea contribuției sale *ex ante* la FUR, având în vedere situația tuturor celorlalte instituții în cauză.
- 140 Mai trebuie adăugat că, deși o motivare întemeiată pe divulgarea informațiilor relevante într-o asemenea formă nu permite fiecărei instituții să detecteze în mod sistematic o eventuală eroare săvârșită de SRB în culegerea și agregarea datelor în cauză, ea este suficientă, în schimb, pentru a permite acestei instituții să se asigure că informațiile pe care le-a furnizat autorităților competente au fost integrate în calculul contribuției sale *ex ante* la FUR, în conformitate cu normele relevante ale dreptului Uniunii, și pentru a identifica, pe baza cunoașterii sale generale a sectorului financiar, o eventuală utilizare a unor informații lipsite de plauzibilitate sau vădit incorecte, precum și pentru a determina dacă trebuie introdusă o acțiune în anulare împotriva unei decizii a SRB de stabilire a contribuției sale *ex ante* la FUR.
- 141 Rezultă că Regulamentul delegat 2015/63 nu împiedică SRB să se conformeze obligației sale de motivare, astfel cum este definită la punctul 122 din prezenta hotărâre, și că acest regulament delegat îi permite să furnizeze instituțiilor în cauză informații suficiente pentru a înțelege motivele care justifică deciziile de stabilire a contribuțiilor *ex ante* la FUR, precum și pentru a evalua necesitatea introducerii unei acțiuni împotriva acestor decizii.
- 142 În consecință, aprecierea Tribunalului care figurează la punctul 141 din hotărârea atacată, prin care se constată nelegalitatea articolelor 4-7 și 9, precum și a anexei I la Regulamentul delegat 2015/63, în măsura în care încălcarea obligației de motivare constatată la punctul 110 din această hotărâre ar decurge din aceste dispoziții, este afectată de o eroare de drept.
- 143 În al treilea rând, din cuprinsul punctelor 127 și 143 din hotărârea atacată rezultă că Tribunalul a apreciat că SRB a încălcat dreptul la protecție jurisdicțională efectivă prin faptul că nu a furnizat Landesbank Baden-Württemberg în motivarea deciziei în litigiu elemente care să îi permită acesteia să verifice exactitatea calculului contribuției sale *ex ante* la FUR pentru anul 2017, fără ca posibilitatea Tribunalului de a solicita SRB să prezinte în fața sa informații în acest scop să fie de natură să garanteze respectarea acestui drept.
- 144 Cu toate acestea, deși respectarea de către SRB a obligației sale de motivare este necesară pentru a garanta protecția jurisdicțională a destinatarilor deciziilor sale, reiese din cele de mai sus că aprecierea Tribunalului potrivit căreia SRB ar fi încălcat în speță această obligație se întemeiază pe o concepție a obligației menționate afectată de o eroare de drept.
- 145 În plus, din jurisprudența Curții rezultă că, în cazurile în care motivarea unei decizii a trebuit să fie limitată pentru a asigura protecția datelor confidențiale luate în considerare de autorul deciziei respective, acesta are obligația, în cazul unei prezentări la instanțele Uniunii care pune în cauză datele menționate, să se justifice în fața acestora în cadrul cercetării judecătorești (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iulie 2008, Chronopost și La Poste/UFEX și alții, C-341/06 P și C-342/06 P, EU:C:2008:375, punctul 110).

- 146 Dacă este cazul, pentru a exercita un control jurisdicțional efectiv, conform cerințelor articolului 47 din cartă, instanțele Uniunii pot astfel solicita SRB să prezinte date susceptibile să justifice calculele a căror exactitate este contestată în fața lor, asigurând, dacă este necesar, confidențialitatea acestor date (a se vedea prin analogie Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518, punctele 120 și 125).
- 147 Articolul 88 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 806/2014 menționează de altfel posibilitatea SRB de a comunica informații care fac obiectul cerințelor privind secretul profesional în cazul în care furnizarea informațiilor este necesară în proceduri judiciare.
- 148 Din ceea ce precedă rezultă că, în urma unui raționament eronat în drept, Tribunalul a statuat, la punctul 143 din hotărârea atacată, că decizia în litigiu trebuia anulată ca urmare a încălcării obligației de motivare și a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, admitând astfel primul, al treilea și al șaselea motiv prezentate de Landesbank Baden-Württemberg în primă instanță.
- 149 Întrucât al cincilea motiv invocat în cauza C-584/20 P și al doilea motiv invocat în cauza C-621/20 P sunt întemeiate, se impune anularea hotărârii atacate, fără a fi necesară examinarea celor de al doilea, al treilea și al patrulea motiv invocate în cauza C-584/20 P.

Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului

- 150 Conform articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea poate, în cazul în care anulează decizia Tribunalului, să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.
- 151 Această situație se regăsește în prezenta cauză, întrucât Curtea dispune de toate elementele necesare pentru a se pronunța asupra acțiunii.

Cu privire la autentificarea deciziei în litigiu

- 152 Reiese în esență din jurisprudența Curții referitoare la actele Comisiei că autentificarea acestor acte are drept scop asigurarea securității juridice prin fixarea textului adoptat de colegiu, permițând astfel să se verifice, în caz de contestare, corespondența perfectă cu acesta din urmă a textelor publicate sau notificate. Această autentificare constituie o normă fundamentală de procedură a cărei încălcare poate determina anularea actului în cauză și poate fi invocată din oficiu de instanță (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iunie 1994, Comisia/BASF și alții, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punctele 75 și 76, precum și Hotărârea din 6 aprilie 2000, Comisia/ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, punctele 40, 41 și 51).
- 153 În speță, este cert că decizia în litigiu este compusă, pe de o parte, din corpul acestei decizii și, pe de altă parte, dintr-o anexă.
- 154 Din elementele prezentate de SRB în fața Tribunalului reiese că procedura instituită în cadrul acestui organism pentru a asigura autentificarea unei astfel de decizii se întemeia pe semnătura olografă a corpului deciziei și pe o foaie de parcurs.
- 155 Autentificarea corpului deciziei în litigiu este asigurată, în mod suficient, prin semnătura olografă aplicată pe aceasta de președinta SRB.

- 156 În ceea ce privește anexa la decizia în litigiu, SRB a prezentat în fața Tribunalului o foaie de parcurs, semnată olograf de președinta SRB, care face trimitere în mod explicit la două elemente anexate și care conține un număr de identificare.
- 157 În plus, SRB a prezentat în fața Curții o captură de ecran referitoare la conținutul sistemului ARES.
- 158 Or, reiese mai întâi din această captură de ecran că numărul înscris pe foaia de parcurs amintită la punctul 156 din prezenta hotărâre este numărul salvat (*Save number*) care desemnează în sistemul ARES dosarul corespunzător deciziei în litigiu.
- 159 Această captură de ecran permite apoi identificarea celor două elemente anexate menționate în această foaie de parcurs ca fiind, pe de o parte, corpul deciziei în litigiu și, pe de altă parte, anexa la această decizie.
- 160 În sfârșit, din aceeași captură de ecran rezultă că dosarul corespunzător deciziei în litigiu în sistemul ARES a fost creat și trimis la 11 aprilie 2017, și anume în ziua adoptării deciziei în litigiu.
- 161 Având în vedere aceste elemente, afirmația SRB potrivit căreia sistemul ARES cuprindea la acea dată un fișier corespunzător anexei la decizia în litigiu, la care făcea trimitere foaia de parcurs, trebuie considerată ca fiind dovedită.
- 162 Această apreciere nu este repusă în discuție de împrejurarea că pe captura de ecran prezentată de SRB se indică de asemenea un număr de înregistrare (*Reg. number*), diferit de numărul salvat, și o dată de înregistrare a dosarului, și anume 13 iunie 2017, care fac trimitere, potrivit explicațiilor necontestate ale SRB, la închiderea dosarului în cauză.
- 163 În aceste condiții, semnătura olografă aplicată de președinta SRB pe foaia de parcurs este suficientă pentru a garanta autentificarea anexei la decizia în litigiu.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

- 164 Prin intermediul primului motiv prezentat în primă instanță, Landesbank Baden-Württemberg arată că decizia în litigiu nu este suficient motivată întrucât nu cuprinde o serie de informații relevante, în special în ceea ce privește adaptarea contribuției sale *ex ante* la FUR pentru anul 2017 la profilul său de risc.
- 165 Din cuprinsul punctului 122 din prezenta hotărâre reiese că motivarea deciziei în litigiu trebuie să asigure, ținând seama de contextul în care se încadrează această decizie, comunicarea către Landesbank Baden-Württemberg a unor informații suficiente pentru a înțelege modul în care situația sa individuală a fost luată în considerare, la calcularea contribuției sale *ex ante* la FUR pentru anul 2017, având în vedere situația tuturor celorlalte instituții în cauză.
- 166 În acest scop, revine SRB, așa cum s-a constatat la punctul 139 din prezenta hotărâre, obligația de a publica sau de a transmite Landesbank Baden-Württemberg, într-o formă colectivă și anonimată, informațiile referitoare la instituțiile în cauză utilizate pentru calcularea acestei contribuții, în măsura în care informațiile menționate pot fi comunicate fără a aduce atingere secretului comercial.

- 167 Printre informațiile care trebuie astfel puse la dispoziția Landesbank Baden-Württemberg pentru ca aceasta să dispună de o motivare suficientă a deciziei în litigiu, figurează în special valorile-limită ale fiecărui „interval” și cele ale indicatorilor aferenți, pe baza cărora contribuția *ex ante* la FUR a Landesbank Baden-Württemberg pentru anul 2017 a fost adaptată profilului de risc al acesteia.
- 168 Or, este cert că elementele care figurează în decizia în litigiu și în anexa armonizată, precum și cele accesibile pe site-ul internet al SRB la data deciziei în litigiu nu acopereau decât o parte din informațiile relevante pe care SRB le-ar fi putut comunica fără a aduce atingere secretului comercial.
- 169 În special, anexa armonizată nu cuprindea date referitoare la valorile-limită ale fiecărui „interval” și la valorile indicatorilor aferenți.
- 170 În plus, SRB a indicat în fața Curții că la data deciziei în litigiu nici nu publicase astfel de informații pe site-ul său internet.
- 171 Rezultă că decizia în litigiu nu este suficient motivată și că primul motiv prezentat în primă instanță de Landesbank Baden-Württemberg este fondat.
- 172 Prin urmare, fără a fi necesară examinarea celorlalte motive invocate în primă instanță, se impune anularea deciziei în litigiu în ceea ce privește Landesbank Baden-Württemberg.

Cu privire la menținerea efectelor deciziei în litigiu

- 173 SRB a solicitat Tribunalului să amâne efectul unei eventuale anulări a deciziei în litigiu timp de șase luni de la data la care hotărârea acestuia a rămas definitivă.
- 174 Trebuie amintit că, potrivit articolului 264 al doilea paragraf TFUE, Curtea poate indica, în cazul în care consideră că este necesar, care sunt efectele actului anulat care trebuie considerate ca irevocabile.
- 175 În această privință reiese din jurisprudența Curții că, din considerente legate de securitatea juridică, efectele unui astfel de act pot fi menținute printre altele în cazul în care efectele imediate ale anulării sale ar avea consecințe negative grave pentru persoanele în cauză, iar legalitatea actului atacat este contestată nu din cauza finalității sau a conținutului său, ci din motive privind necompetența autorului acestuia sau încălcarea unor norme fundamentale de procedură (Hotărârea din 7 septembrie 2016, Germania/Parlamentul și Consiliul, C-113/14, EU:C:2016:635, punctul 81, precum și jurisprudența citată).
- 176 În speță, deși decizia în litigiu a fost adoptată cu încălcarea unor norme fundamentale de procedură, Curtea nu a constatat, în schimb, în prezenta procedură o eroare care să afecteze conformitatea acestui act cu normele care reglementează calculul contribuțiilor *ex ante* cu FUR stabilite de Directiva 2014/59, de Regulamentul nr. 806/2014 și de Regulamentul delegat 2015/63.
- 177 Or, pronunțarea anulării deciziei în litigiu fără a prevedea menținerea efectelor sale până la înlocuirea sa cu un nou act ar fi de natură să aducă atingere punerii în aplicare a Directivei 2014/59, a Regulamentului nr. 806/2014 și a Regulamentului delegat 2015/63, care constituie o parte esențială a uniunii bancare, care contribuie la stabilitatea zonei euro.

- 178 În aceste împrejurări, trebuie menținute efectele deciziei în litigiu, în măsura în care aceasta privește Landesbank Baden-Württemberg, până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil care nu poate depăși șase luni de la data pronunțării prezentei hotărâri, a unei noi decizii a SRB de stabilire a contribuției *ex ante* la FUR a acestei instituții pentru anul 2017.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 179 În conformitate cu articolul 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 180 Articolul 138 alineatul (1) din regulamentul menționat, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, prevede că partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Articolul 138 alineatul (3) din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, prevede în plus că, în cazul în care părțile cad fiecare în pretenții cu privire la unu sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată. Totuși, în cazul în care împrejurările cauzei justifică acest lucru, Curtea poate decide ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, o parte să suporte o fracțiune din cheltuielile de judecată efectuate de cealaltă parte.
- 181 În speță, având în vedere anularea hotărârii atacate și admiterea acțiunii în primă instanță, se impune ca, pe de o parte, Comisia, SRB și Landesbank Baden-Württemberg să suporte propriile cheltuieli de judecată aferente recursului și, pe de altă parte, ca SRB să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță, și pe cele efectuate de Landesbank Baden-Württemberg aferente acestei proceduri.
- 182 În temeiul articolului 140 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acest regulament, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. În consecință, Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului, iar Comisia, în calitate de intervenientă în fața Tribunalului, suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță.
- 183 Conform articolului 140 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acest regulament, Curtea poate decide ca un intervenient, altul decât cei menționați la articolul 140 alineatele (1) și (2) din regulamentul amintit, să suporte propriile cheltuieli de judecată. În speță, este necesar să se statueze că Fédération bancaire française suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 23 septembrie 2020, Landesbank Baden-Württemberg/SRB (T-411/17, EU:T:2020:435).**
- 2) Anulează Decizia Comitetului unic de rezoluție din sesiunea sa executivă din 11 aprilie 2017 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2017 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2017/05), în măsura în care privește Landesbank Baden-Württemberg.**

- 3) Efectele deciziei Comitetului unic de rezoluție din sesiunea sa executivă din 11 aprilie 2017 privind calculul contribuțiilor *ex ante* pentru anul 2017 la Fondul unic de rezoluție (SRB/ES/SRF/2017/05), în măsura în care privește Landesbank Baden-Württemberg, sunt menținute până la intrarea în vigoare, într-un termen rezonabil care nu poate depăși șase luni de la data pronunțării prezentei hotărâri, a unei noi decizii a Comitetului unic de rezoluție de stabilire a contribuției *ex ante* la Fondul unic de rezoluție a acestei instituții pentru anul 2017.
- 4) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și celei de recurs.
- 5) Comitetul unic de rezoluție suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată aferente atât procedurii în primă instanță, cât și celei de recurs, cheltuielile de judecată efectuate de Landesbank Baden-Württemberg aferente procedurii în primă instanță.
- 6) Landesbank Baden-Württemberg, Fédération bancaire française și Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii de recurs.

Semnături